

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3233/2017. (X. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.322/2016/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Szikinger István ügyvéd, 1027 Budapest, Margit krt. 50–52. 1/12.) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben megállapított tényállás szerint az indítványozó és élettársa által használt lakásban a gázszolgáltatást biztosító szolgáltatóval az indítványozó élettársa állt szerződéses jogviszonyban. Az indítványozó élettársa – mielőtt a lakásból elköltözött – közüzemi díjhátralékot halmozott fel. Annak érdekében, hogy az ingatlant a gáz-szolgáltatásból ne kapcsolják ki, a lakásban maradó indítványozó a volt élettársa nevére és fogyasztói számára kiállított csekken befizette a 48 008 Ft hátralékot, majd ezt követően a szolgáltatóval közüzemi szerződést kötött. A szerződés szerint az indítványozó éves egyenletes részszámlázást választott, ezért a szolgáltató és közte elszámolásra évente egy alkalommal, a mérőleolvasást követően került sor. Az indítványozó később arra kérte a szolgáltatót, hogy a volt élettársa nevében befizetett összeget a folyószámlájára vezessék át, azon számolják el. Kérésének a szolgáltató nem tett eleget, és arról is tájékoztatta az indítványozót, hogy a volt élettársával fennálló jogvitájába nem kíván beavatkozni. A szolgáltató 2009 augusztusában, majd ezt követően több alkalommal 43 422 Ft tartozás megfizetésére hívta fel az indítványozót, aki nem tett eleget a felhívásnak, továbbra is a volt élettársa nevében befizetett összeg jóváírását kérte.
- [3] Időközben a szolgáltató engedményezte az indítványozóval szemben fennálló követelését. Az indítványozó az engedményes felszólításaira sem fizette meg a tartozást, ezért a jogutód fizetési meghagyás kibocsátását kérte vele szemben. Az indítványozó ellentmondása folytán perré alakult eljárásban az indítványozó a kereset elutasítását kérte, és viszontkeresetet terjesztett elő. Az indítványozó szerint a sűrűn küldött fizetési felszólításokkal a felperesi jogelőd durván megsértette személyhez fűződő jogait, mert a környéken olyan híre terjedt el, hogy nem fizeti a számláit, ez pedig megalázó volt számára. Állította, hogy a felperesi jogelőd magatartása miatt egészségi állapotában is romlás következett be, emiatt a felperest ötszázezer forint nemvagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.
- [4] A Miskolci Járásbíróság 29.P.22.129/2014/61. számú ítéletével a felperes keresetének helyt adott, az alperes viszontkeresetét bizonyítottság hiányában elutasította. A viszontkereset elutasítását az elsőfokú bíróság többek között azzal indokolta, hogy az egészségromlás tényét szakértői vélemény hiányában nem lehetett megállapítani, mivel a bíróság nem rendelkezett szakértelemmel ennek a ténynek a megítéléséhez. A bíróság hivatkozott arra, hogy a viszontkereset vonatkozásában bizonyításra köteles alperest tájékoztatta az orvos-szakértői bizonyítás szükségességéről, aki ennek ellenére – arra hivatkozva, hogy a becsatolt orvosi iratok alapján is megállapítható egészségi állapotának rosszabbodása – nem terjesztett elő bizonyítási indítványt szakértő kirendelésére. Az alperes fellebbezése folytán másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.322/2016/5. számú ítéletével helyes indokai alapján helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. Hangsúlyozta, hogy a felperes részéről semmilyen jogellenes magatartás nem volt bizonyítható, így eleve kizárt, hogy az alperesnek jogszerűen nemvagyoni kár iránti igénye keletkezessen.

- [5] 2. Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására részben pontosított alkotmányjogi panaszában az indítványozó azt állította, hogy a másodfokú bíróság által helybenhagyott elsőfokú ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Érvelése szerint viszontkeresetét azért utasította el a bíróság, mert nem kívánt, vagy nem tudott szakértői költséget előlegezni, vagyis lényegében anyagi okok miatt sérült a jogvita bíróság általi elbírálásához való joga. Hangsúlyozta, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 3. § (5) bekezdésében rögzített szabad bizonyítás elve alapján a bíróság nem volt kötve szakértői bizonyításhoz, és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján megítélhette volna követelését. A perben lefolytatott bizonyítási eljárással kapcsolatban sérelmezte továbbá, hogy a felperesi követelést a bíróság az eredeti folyószámla beszerzése nélkül, illetve az általa „kényszer hatására” befizetett hátralék összegének figyelemmel kívül hagyásával ítélte meg.
- [6] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben előírt feltételeknek.
- [7] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. E szabályokra figyelemmel az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a panasz befogadhatóságának vizsgálatát a jogerős másodfokú ítélet elleni panaszra szűkítette. Vizsgálata eredményeként az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okoknál fogva nem fogadható be.
- [8] Az Abtv. 52. § (1) bekezdés szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés értelmében a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az *a)–f)* pontokba foglaltakat. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy ezeknek a feltételeknek az indítvány csak részben tesz eleget. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja alapján a kérelemben meg kell jelölni az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e)* pont szerint pedig indokolást kell előterjeszteni arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. A jogi képviselővel eljáró indítványozót az Alkotmánybíróság főtítkára felhívta a *b)* és *e)* pontban foglaltak hiányának pótlására, de az indítványozó a felhívásának csak formálisan tett eleget azzal, hogy megismételte azokat az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítással kapcsolatos szakjogi, törvényességi kifogásait, amelyek állítása szerint alapjogának sérelméhez vezettek. Az indítványozó ugyanakkor nem terjesztett elő a saját alapjogsérelmét alátámasztó, alkotmányjogilag értékelhető érvelést, indokolást arra vonatkozóan, hogy az alkotmányjogi panasszal támadható jogerős másodfokú ítélet miért ellentétes a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal.
- [9] Az indítvány tartalma alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó tényleges szándéka a számára kedvezőtlen ítéletnek ténykérdésekben történő, és nem alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára irányult. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy mint az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja szerint a bírói döntéseket is csak az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, hatásköre a bírói döntésben foglalt jogértelmezés alaptörvény-ellenességének, alapjogokkal való összhangjának vizsgálatára korlátozódik {például 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a]z eljárás lefolytatása, a tényállás megállapítása és értékelése, az alkalmazandó jog meghatározása és annak az értelmezése kizárólag a rendes bíróság feladata.” {3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [10] Az indítványozó kérelme a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontjában foglaltaknak, az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd például: a 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[11] A fentiekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. szeptember 26.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/10/2017.

